

Big Day 2005

Na intensief E-mailverkeer werd de Big Day 2005 op zaterdag 7 mei gepland. Drie teams konden zich op hun eigen wijze voorbereiden op de grote strijd: de Unbeatables (Ferdie, Hans, Pim (2 x) & Pieter T.), de Ringers (Adriaan, Freerk, Han & Pieter v. E.) en de Zeerukkers (Amon, Berry, Peter & Steve). Het ene team plande voorbespreking na voorbespreking, het andere team prikte een begintijd. Het ene team vertrouwde op ervaring en geluk, het andere team bracht goede plekken voor een aantal lastige soorten in kaart. Eén ding hadden alle teams gemeen; ze hielden de weersvoorspellingen nauwlettend in de gaten. Een naderend regenfront en NW 6 deden het enthousiasme zo danig bekoelen dat besloten werd de Big Day een week uit te stellen. Aangezien drie van de vier zeerukkers elders vertoefden, bonden slechts twee teams de strijd aan op zaterdag 14 mei. Een wedstrijdverslag.

De Unbeatables

Tjonge, jonge, jonge, jonge... turend naar de wekker die pas 2 uur in de nacht aanwijst, terwijl ik eigenlijk nog een laatste uurtje wil slapen. In gedachte zit ik al op de fiets, van slapen zal dus niets meer komen. De Big Day is aangebroken, 18 uur lang op de fiets en proberen zo veel mogelijk soorten in te 'tikken'.

Startpunt dit jaar is ingang Bleek en Berg van de Kennemerduinen bij Bloemendaal. Ik heb al een Eurovisie-songfestival gevoel: je weet van tevoren al wie er gaat winnen* (ik weet het, hier maak je geen vrienden mee). De eerste soort is de Bosuil, even later gevolgd door Nachtegaal en Houtsnip, tijd genoeg om nog echt wakker te worden. Al snel laten de meeste, verwachte zangertjes zich horen: Roodborst, Merel, Zanglijster, Goudhaantje enz. Naar de Zwarte Mees is het zoeken aan de rand van het dennenbos, waar hij de vorige dag zijn zang nog liet horen. Helaas geen Zwarte Mees, maar wel een Bonte Vliegenvanger, da's pas lekker! Een soort die wij in een voorgaande BD nog wel eens misten is de Fluiter. Deze keer hadden we twee zingende vogels binnen 100 meter.

Meestal kom je op zo'n dag wel een paar maal een van de andere teams tegen. Je wil natuurlijk niet te veel verklappen, maar de twee standaardvragen zijn altijd:

1. "Hoe gaat het?"
2. "Wat is jullie beste soort?"

Ook de antwoorden zijn meestal hetzelfde: "Jaaaaaah... wel goed."

Het antwoord op vraag 2 is meestal wat verrassender met meestal soorten als Wielewaal, Visarend, Appelvink, Grote Lijster, Zwarte Wouw en

nog een paar soorten die je niet elke dag ziet. De antwoorden van dit jaar: Grote Lijster & Bonte Vliegenvanger.

Meestal is het commentaar dan: "Hm, ... leuk", en nemen de beide teams weer afscheid met een al dan niet vriendelijk bedoelde grijns op het gezicht.

We gaan op weg naar de kust voor de steltjes (Rosse Grutto, Tureluur, Bontbekplevier, Zilverplevier), Dwergsterns, een overvliegende Veldleeuwrik en twee Brandganzen, gevolgd door een 'echte' blauwe fase Sneeuwvangans, tja... het is telbaar. Met lichte tegenzin verlaten we onze 'zeetrektelpost' op de strandopgang bij het Zuidervlak, want de Zwarte Stern is nog niet 'binnen', en die hadden we toch zeker wel verwacht.

Onderweg naar het Vogelmeer horen we nog o.a. Kuifmees, Staartmees en Boomleeuwrik. Aangekomen bij het Vogelmeer zien we al snel de Geoorde Futen, het andere team, Noordse Gele Kwik, Oeverzwaluw en, je kan ze maar beter hebben... 5 Zwarte Sterns overvliegend. We zagen het andere team al denken "...ze zullen toch niet....?" Op grote afstand de enige Havik van de dag schroevend boven Westerveld.

We gaan weer richting Bleek en Berg, het wordt sprokkelen, de te harde wind en de te lage temperatuur gooien roet in het eten. Een record zit er zeker niet in, het gaat zelfs zo slecht dat we beginnen te denken dat het andere team vast beter aan het scoren is, ze zijn bovendien met een man meer.

We verlaten de duinen en fietsen via Santpoort en Driehuis naar het Kennemermeer. Aangekomen bij IJmuiderslag wordt eerst nog even een rooipiet bekeken, geen alledaags silhouet, er wordt serieus aan een Dwergarend gedacht, maar kloppen al die kenmerken dan wel? De vogel vertoont een duidelijk arendpatroon. Gelukkig kan Hans de vogel nog op film vastleggen, maar tot op de dag van dit schrijven is nog onduidelijkheid over de juiste determinatie. Wordt vervolgd...

Met inmiddels rood aangelopen hoofden komen we aan bij de baardmanrietkraag, makkie, normaal gesproken dan, maar vandaag misten we de snaak. Zou het andere team die een tiental meters achter ons loopt hem wel hebben?

Op weg naar de polders dan maar, door een leeg IJmuiden en door Velsbroek naar de Heksloot waar de eerste Kluten zich laten zien. Vervolgens gaan we naar het landje van Gruiters waar wederom een ontmoeting met het andere team plaatsvindt, halverwege het pad. Dus gaan wij iets noordelijker staan, waar we kijken naar Bosruiters, Groenpoten. En een snel langsvliegende en invallende Kempshaan? De vogel is net uit het zicht verdwenen achter een iets hoger dijkje. Dus zoeken wij het iets hoger op en zien een 'calidris' lopen. Wenkbrauwstreepje, scherp afgesneden borstband, korte snavel.... Gestreepte Strandloper!! De adrenaline gaat stromen en telefoontjes worden gepleegd terwijl we naar beneden glijden door de schapendrek. Pas de derde Gestreepte voor de regio, vet gaaf toch? En daar is het andere team weer. "Shiiiiiiiit, en we hadden nog zo goed gekeken."

In de schemering konden we nog soorten als Lepelaar, Watersnip en Smient binnenhengelen.

Het echte hoogtepunt was de einduitslag. Wat onze beste soort was?

Tot de volgende BD.

De Ringers

Met een extra teamlid, zijnde Nico Rensen, bonden wij de strijd aan met de Unbeatables. Bij de ingang Bleek en Berg bleek om 4.00 uur al de verdeeldheid in dit team. Terwijl de één zijn fiets nog in elkaar aan het zetten was, was de ander al aan het zinspelen op nog een dag uitstel omdat er een stevige wind voorspeld was voor deze dag! Met een kwartier vertraging gingen ze toch maar op pad.

Team 2, de Ringers, hadden hetzelfde startpunt uitgekozen maar, vol zelfvertrouwen, een later starttijdstip afgesproken. De Bosuilen riepen toch wel en de baltsende Houtsnip was ook geen probleem. De eerste steltloper van deze dag bleek een Oeverloper te zijn die in de schemering zijn welluidende roep liet horen bij de Oosterplas.

De eerste zonnestrallen leverden een zingende Grote Lijster op in het grensvlak van de Kennemerduinen en Duin en Kruidberg. Ook de gebruikelijke zangvogels van dit gebied lieten zich prima horen dus de soortenlijst liep gestaag op. Bij de 1^e Dwarsweg (D&K) kwamen we onze concurrenten wederom tegen, nog nagenietend van een leuke soort voor de Big Day, namelijk de Bonte Vliegenvanger. De hier aanwezige Fluiters overstemde met zijn zang regelmatig ons gesprek over de eerste verschillen op onze soortenlijsten.

Terwijl onze tegenstanders zich spoedden naar de kust genoten wij van de Fluiters (jawel dit jaar 2 territoria langs dit pad!) en rolden en passant de Appelvink op. Ook voor ons was de kust daarna de volgende halte. De afgelopen dagen kenmerkten zich door goede steltloper trek, dus dat zat wel snor met de NO-wind deze ochtend. En jawel hoor, de statieven waren nog niet neergezet of de eerste gemengde groepjes steltlopers vlogen al langs door de branding. Vooral Zilverplevieren, maar Kanoeten, Rosse Grutto's, Regenwulpen, Drieteen- en Bonte Strandlopers en Groenpootruiters waren ook van de partij. Toch onze vaste zeetrekter op Bloem maar eens bellen want die heeft zeker al leuke aantallen van deze steltlopers genoteerd.....Hé, geen gehoor, heeft het vast te druk met turven. Na een half uurtje nog maar eens geprobeerd en, na enig wachten, een slaperige stem aan de andere kant van de lijn. Wekker uitgezet, en dat op één van de beste trekdagen van dit voorjaar! Een aantal aanvullende enthousiaste kreten van ons leverde voldoende energie op om in record-tempo alsnog af te reizen naar de Reddingsbrigade. En de steltjes bleven maar vliegen soms met drie, vier soorten in één groep. Ook de sterns wa-

ren er allemaal alhoewel de Noordse Stern altijd lastig blijft voor sommigen!? Eenden vlogen minimaal en ganzen schitterden helemaal door afwezigheid.

*Op Big
Days
voer voor
discussie
Steve
Geelhoed*

"Toch nog maar een kwartiertje proberen." Ver zuid kwamen op een gegeven moment drie ganzen aanvliegen. Dus toch. Brandgans was al snel de conclusie. "Nou die derde is dan wel een rare. Verrek, een blauwe fase Sneeuwgangs, een onverwachte gast op de Big Day!" Maar weer even de Reddingsbrigade gebeld. "En, de Sneeuwgangs genoteerd?" "Euh, ik kom net aan. Een Sneeuwgangs, leuk, zou een nieuwe regio-soort zijn geweest. Ennuh, waar zijn al die groepjes steltlopers?" Tja, soms zit het mee, soms zit het tegen!

Nog lang niet genoeg hebbend van het zeetrek-geweld, toch maar besloten om aan onze soortenlijst te gaan werken.

Het Vogelmeer leverde een aantal onverwachte soorten op zoals Bosruiter en Noordse- en Gele Kwikstaart. "Verdomme een Zwarte Stern boven het meer, die heeft het andere team nog niet." Gelukkig trok de vogel snel door naar noord. Vijf minuten later arriveerde het andere team terwijl wij alweer onze fietsen opzochten. "Nee he, daar komen weer 5 Zwarte Sterns aan, die zie je bijna nooit door de duinen trekken, nou moet het andere team ze ook wel zien."

Maar wij werden ook al snel weer beloond door een aantal nieuwe soorten op ons lijstje. Het Zuidervlak leverde de verwachte Blauwborst op alhoewel we daar toch een kwartiertje op moesten wachten. Mooi even de tijd om onze tussenstand te bepalen. Het was nog geen twaalf uur en toch hadden we al 105 soorten aangekruist op ons lijstje! "Mooi, dan nu door naar de pier en dan nog even de polder en de buit is binnen."

Nou die pier was wel erg mager. Nauwelijks trek, laat staan een nieuwe soort voor onze daglijst. Terwijl wij net wilden opbreken op het puntje van de Zuidpier, telefoon; het andere team! "Wij hebben waarschijnlijk een Dwergarend boven IJmuiderslag. Goh, leuke soort, vast nieuw voor de regio!" Maar hoe wij ook in de verte tuurden, geen stip die ook maar enigszins leek op een Dwergarend.

Drie uur, nog steeds geen nieuwe soort deze middag. Het andere team draalde wat rond aan de westkant van het Kennemermeer. De plek voor de Baardman wisten wij. Terwijl zij, quasi-nonchalant, terug liepen gingen wij toch ook maar naar deze plek voor de Baardman. En jawel, ondanks de wind was een aantal malen de bekende roep van de Baardman te horen. "He, he, we kunnen weer een kruisje zetten."

De polder was de laatste uitdaging. Kluut en Watersnip in de Heksloot, volgende stop de Gruiters. Leuke steltjes zoals Kanoet en Bosruiter, maar ja die hadden we al. Snel door naar de Inlaag en Houtrakkerbeemden. Weer telefoon; "Gestreepte Strandloper in de Gruiters!" Dus terug naar het andere team. Die hadden zeer slim de helling van de ijsbaan opgezocht waardoor ze boven op de Gruiters keken en dus een veel beter zicht dan wij even daarvoor vanaf de weg. En jawel, na enig zoeken kwam deze onverwachte dwaalgast te voorschijn tussen de begroeiing. Eerlijk is eerlijk, een prima vondst en pas de derde voor de regio!

Niet uit het veld geslagen door deze klapper van het andere team bezochten wij daarna alsnog de Inlaag en omgeving. De eerste Bosrietzanger voor de regio langs de Noorderweg, Kempphaan in de Inlaag en 4 Lepe-laars in de Spaarnwouderplas. De 120 soorten kwamen in zicht! Helaas bleek de Patrijs niet meer gehuisvest te zijn op het MSD-terrein dus de teller bleef steken op 119 vogelsoorten door minimaal 4 van de 5 teamleden waargenomen. Helaas kon de Zwarte Zee-eend (alleen AD & HB), Groene Specht (PvE & HB), Witgat (PvE) en uiteraard de Gestreepte Strandloper niet op de lijst. En dat was zuur, toen 's avonds in de kroeg bleek dat het andere team op 120 soorten was uitgekomen (exclusief de mogelijke Dwergarend en de, door één teamlid waargenomen, Kleine Jager). Maar ja, met de Gestreepte Strandloper die het verschil uitmaakte, zeker een verdiende overwinning voor de Unbeatables!

Heren gefeliciteerd, en volgend jaar weer?!

Han Buckx & Pieter Thomas

*i.v.m. deze opmerking wilde de schrijver anoniem blijven. De redactie zag echter geen dringende reden om aan zijn verzoek te voldoen.